

РЕШЕНИЕ

№ 5483

гр. София, 21.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3246** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С Решение от 31.10.2021 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18 състав по НАХД No 4760/2020г. е отменено Наказателно постановление (НП) №22-006515/05.03.2020 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С., с което на [фирма] на основание чл.414, ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда” - С., в която се моли решението да бъде отменено, поради противоречие с материалния закон и необосновано. Оспорва констатацията на районния съд, че не бил доказан състава на нарушението, част от показанията на свидетеля не са обсъдени и защо счита, че декларацията му се отнася само за конкретния ден. Дори работата да е била кратковременна работодателят бил длъжен за избере някой от предвидените в КТ възможности за уреждане на отношенията по предоставяне на работна сила. Иска отмяната на решението и постановяване на друго за потвърждаване на наказателното постановление, в който случай да му бъдат присъдени разноски по делото.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди издаденото НП. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба в съдебно заседание заявява, че е доволен от решението на СРС и моли да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна и иска съдът да отмени решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля К. – лицето, констатирано при проверката да полага труд и писмените доказателства, представени с административнонаказателната преписка.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя фактическите и правни констатации на въззивния съд.

Обжалваното наказателно постановление е издадено затова, че при извършената проверка от контролните органи на ТД на НАП на 18.11.2019г. на място в обект на контрол – магазин за алкохол и цигари, находящи се на посочен адрес в [населено място], стопанисван от [фирма] е заварено да работи лицето Л. Б. К., който в собственооръчна декларация е посочил, че е поел ангажимент на 18.11.2019г. да помогне в работата в магазина А. на Н. Х. К., както и в графата работно време е отбелязъл от 16 ч. до 17 ч.

На 12.12.2019 г., бил съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен срещу подпис на пълномощник на дружеството на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл.62, ал. 1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 22-006515/05.03.2020 г., от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С..

При тази фактическа обстановка, от протокола за проверката, АУАН, показанията на разпитания свидетел и декларацията му, приложена по преписката, районния съд, е приел, че се установява безпротиворечиво, че действително К. е поел на приятелски начала ангажимент към управителя на дружеството да помогне за час при работата в съответния обект, отношението няма правен характер и съответно не е налице визираната по чл.61, ал.2 от КТ хипотеза. Като е достигнал до извода, че административното нарушение липсва съдът е отменил постановлението.

Настоящата касационна инстанция намира, че решението на СРС, е валидно, допустимо и правилно.

Показанията на свидетеля К., заварен в обекта и подписаната от него декларация насочват на хипотеза, непопадащата в уредбата на трудово правоотношение по КТ. Противно на твърдението на касатора, че съдът не е обсъдил възможността декларацията да се отнася не само за конкретния ден, в мотивите на решението е посочено, като в същата лице само е посочило „поел съм ангажимент днес на 18.11.2019г. да помогна в работата в магазина.....“, посоченото време е от 16 до 17 ч., което се подкрепя и от казаното в съдебно заседание, че не е работил срещу заплащане, а единично, във формата на помощ за приемане на стока, като се случило да влязат проверяващите и да им продаде кафета.

Тези писмени и гласни доказателства, обсъдени от СРС, правят недоказана

констатацията на наказващия орган, че дружеството е нарушило чл.62, ал.1 от КТ във връзка с чл.1, ал.2 от КТ, тъй като отношенията между дружеството и К. нямат белезите на трудово правоотношение.

По отношение на възражението на касатора, че дори и да са били с временен характер, отношенията е следвало да се уредят със съответния договор по КТ следва да се има предвид, че в случая се касае за едночасова ангажираност, която не представлява многократно и продължаващо предоставяне на работна сила в определено работно време и правила, за да е основание за трудово правоотношение. Още повече, че свидетелят отговаря отрицателно на въпроса, зададен му при разпита в съдебно заседание дали е работил в магазина срещу заплащане, което е един от белезите на трудовото правоотношение.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила като правилно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, връзка с чл. 63 в от ЗАНН, Административен съд София - град –VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.10.2021 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18 състав по НАХД No 4760/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.